

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Episcopus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

quis sibi apud auditores eloquentia cumulat: item vituacitas: ca-
nim quaeve praecleara facta ab interitu asserit, dicente poeta:

O sacer & magnus Saturni labor: omnia fars
Eripis & populo donas mort alibus asum.

Quid.

Iamq; opus exegi, quod nec Iovis ira nec ignis,
Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas.

Alata fert talaria: sermo enim velox est, & ob id à Homero alata
egrediuntur, & auribus auctantium excipiuntur. Virgam defert,
qua fingunt Mercurium animas ab orco vocare, aliis demittere,
quod nihil aliud significat, quam plurimos è mortis faucibus sub-
trahi, quo scarnifex expectet, mox ad supplicium rapturus, & si velit,
in mortem impellat rursus. Ita Cicero communi voce ob necatum
Clodium, Milonem eripuit eloquentiè viribus: ita & Populum Len-
tatem, Caelium & innumeros alios: Is eadem fandi maiestate Len-
tulum, Cethegum, Sextrilium, atque eius farinae homines potentis-
simos mortitradidit. Est & eius virgæ natura, venus excitare, & tra-
hare nubila: quod indicat eloquentiam solum seditiones commo-
uere, & si eas cupiat sedare posse. Ita fecisse Curionem apud Armi-
nium in Cæsarem legimus: Ita & Cicero turgidum Cæsaris in Deio-
tarum pectus pacavit. Virga hæc somnos dat, ac admittit: Ita eloquē-
tia inertes sopitosque ad exercendum se admonet, quum præmia
opulentissima proponit, & decoris memores esse iubet, sopit nimirum
audaces & temerarios, quum non orare sit, sed potius latrare. Ser-
pens est implicitus virgæ, quod prudentia maxime oratorem de-
ceat. *Boccacius lib. 12. c. 26. Cic. de claris Oratoribus.*

EMBLEMATA.

Eloquentia fortitudinis præstantior.

Alciati Emblemata c. lxxx.

Arcum laeva tenet, rigida fert dextera clavam,
Contegit & Nemeas corpora nuda leo.
Hercules hæc regitur facies? non convenit illud
Quod veteris, & senio tempora cana gerit.
Quid quod lingua illi lenibus traxit a catenis,
Quæ sissa facilis allicit aure viros?
An ne quod Alciden lingua non robore Galli
Præstantem populus turæ dedisse ferunt?
Cedunt arma rogas, & quamvis durissima corda
Eloquio pollens ad sua vota trahis.

FABULA.

De Arione.

De piscibus nihil tali quod meminim legi, nisi quod Delphi-
hes, nescio qua humano generi familiaritate conjunctos ferunt: vi-
de & Arionem quendam tergo huius piscis insidentem, per tumi-
dos fluctus maris euasisse, historica seu potius fabulosa narratio est.
Vectorem ipsum fidelibus caecentem faciunt, quò nauigationi fa-
cillior fides sit, multicentè aures musica & nauigium subleuante. Vi-
sum est enim fabulam non admitti, nisi color mendaciò quære-
tur, gubernaculum, malus, vela, remi decerant, pro iis omnibus v-
nius musicae suavitatis subrogata est.

Videlocum de Facundia, ubi Adagia huc pertinentia
inuenies.

Emptio.

DEFINITIO.

EMPTIO, Græce ἀγορά, uel ἄγος, emō dicitur. Hebr.
Miknah, à verbo Kanach, emit, acquiliuit, nactus est. Vnde em-
ptius adiectiuum. Emptitiæ res dicuntur, quæ emptæ sunt: &
emptitius miles, mercenarius.

LOCUS BIBLICI.

Emere & vendere quomodo oporteat, *Gen. 23. v. 9. 13. & 15. v. 13. &*
33. v. 19. & 41. v. 57. & 42. v. 11. & c. Lev. 19. v. 13. 35. & 25. v. 14. 47. Deut.
15. v. 1. & 15. 13. 2. Sam. 24. 21. Prov. 11. v. 1. 25. & 16. v. 11. & 20. v. 10. 23.
Ecl. 17. v. 1. & 42. v. 25. Esa. 33. v. 18. Ier. 32. v. 6. Ezec. 45. 10. Mich. 6.
16. Matth. 7. 2. Luc. 14. 18. 1. Cor. 7. 30. 1. Thess. 4. 6.

EXEMPLA BIBLICA.

Emptionis exempla: Abraham emit seruos, *Gen. 17. v. 27.* Spe-
luncam duplicem, *23. 16.* Iacob partem agri, *33. 19.* Potiphar Iosephum
37. 36. Iacob & filii eius frumentum, *42. v. 1. 2.* Ioseph terram Aegypti
47. 20. David aream, *2. Sam. 24. 24.* Amri montem Samariæ, *1. Reg. 16.*
v. 23. 24. Negotiatores Regis, *2. Paral. 1. v. 16. 17.* Ieremias agrum,
Ierem. 32. 7. Principes Sacerdotum agrum Figuli, *Matth. 27. 7.* Ioseph
sindonem, *Marc. 15. 46.* Maria Magdalena, & c. Aromata, *16. Cor. 1. 2.*
Filius Dei Ecclesiam suam. *Act. 20. 28. 1. Cor. 6. 20. & 7. 23. d. Pet. 1. 19. 2.*
Pet. 2. 1.

EXEMPLA PROFANA.

Tariaci, mercaturam exercentes, abque omni
mania: apud quos, si quis domum emerit, sacra
Epicomæi fano, si vero prædium in vico quem
re coram magistratu solet, quod reuera iuste emat
agat, nec arte dolore vlit. Eodem modo & magis
dentem iurare iubet, quod sine malo dolo vendat.
no 42.

Themistocles prædium distrahens iussit pronun-
tium bonum illud habere. *Plac. in apoph.*

Cornelius alinam pecunia onustam in foro proci-
forum, cum fundum emisset. Vnde Cornelius
mentum datum est. *Macrobius lib. 1. Sat. c. 6.*

Q. Mutius Scævola *Epit. Max. eloquentum*
iuris peritorum eloquentissimus: cum aliquando
fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur, id
fer: dixit se plurius aestimare; addiditque centum milia
officio boni iuri non discedebat. *Rutil. in ex. v. 1.*

Hermes Philoſophus Aegyptius auditor Synter-
scipulus Proclis, sub Hadriano principe, necnon
doctrina præcipuus, si quid empturus, minus iudicatur
tur, ipse nihilominus iustum promebat: quod
vitra appetebat. *Suid.*

Episcopus.

DEFINITIO: ET ETYMOLOGIA.

EPISCOPOS componitur ex iis quod significat
id est, specula: & ἐπίσκοπος, id est, quod est speculator
inspector interpretari de episcopato, quod est
officium. Episcopum, locus ubi episcopus commo-
natura vide infra, ubi Prelatus.

Nehem. cap. 11. v. 22. Huzzi filius Eani, Leviter
est inspector, visitator, præfatus, præpositus. *Pet. 1. 12.*
visitavit, inuifendi curam suscepit, nominatur
Latino.

Episcopus, magistratus nomen fuit apud veteres
nos, vt docet Etymologicon trilingue Lugdun. anno
pag. 280. 281. Ab Ethnicis ad functiones sacras in
Episcopos illi, nomen Episcoporum manserit. *Cat.*
mis. Nam de grege filii Dei serui agitur.

BIBLICI LOCUS.

Christus Dei filius vnicus animum nostrum
scopus appellatur. *1. Pet. 2. 25.*

Ecclesiam veri pastores & inspectores Episcopi
20. 28. *Phil. 1. 7.*

Episcopos fidos & verè Christianos describit Ap-
2. *Tim. 1. 7.*

SIMILITUDINES.

Chryſostomi: quemadmodum medicus quando
tur ad innum, statim de stomacho eius interroga-
ponere primum festinat: quia si stomachus sanus est,
validum est. Ita si sacerdotium integrum fuerit, con-
si autem corruptum fuerit, tota Ecclesia maculata est.
homil. 38.

Sicut cor sapientia locus est: Ita sacerdotis
pientia spiritualis. *In Matth. 21. homil. 38.*

Quemadmodum quem videris arborem pallescere
cidam intelligis: quia aliquam culpam habet: ita
quum videris populum indisciplinatum & irregu-
bio cognosce, quia sacerdotium eius non est sanum.
hom. 38.

Quemadmodum qui principatum affectat
intuentur longam patrum suorum senectutem: ita
cum viderint futurum, vt Episcopus ad longam
gnitatis suæ munere fungatur, quemadmodum
detur bare illum imperio satagunt: omnes in deum
fici cupientes, ac singuli honorem illum ad se de-
piscopus si rem recta ratione ac iudicio aggressus
tinus. Episcopo aduersantur, donec illum ececerit
datos inuoluerint. Perinde esse videas, vt si quis
tas habet eadem nauis vna secum nauigantes, qui
tium nauis, tum vectores affidue horique langu-
Lib. 2. de Sacerdotis.

Quemadmodum in prælis videmus generoſum
lites alacriter manum cum hoste conferere: eodem
rat, fortiter occumbere: ita oportere puo animo
nisterii istius functionem se conferunt: videlicet vt
sum moueri iuxta parati sint. *Lib. 3. de Sacerdotis.*

Rex aliquis si cui ex subditis honorum
sum moueri iuxta parati sint. *Lib. 3. de Sacerdotis.*

